

[Stein.]

kelte Kommuners hele økonomiske Standard, og det giver atter Refleksvirkning overfor Skatteyderne. Det er efter vor Mening den forkerte Vej. Efter vor Opfattelse gælder det netop om at begrænse de offentlige Udgifter, at komme ned med Skatterne, at skabe Mulighed for, at Erhvervslivet kan komme til at arbejde med de Midler, der naturligt tilfalder det.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds sagde nu, at der var en principiel Modsætning mellem hans Partis Opfattelse paa disse Omraader og min Opfattelse, og han nævnte til Belysning heraf, at det var det konservative Partis principielle Opfattelse, at det kom an paa at bringe det almindelige Erhvervsliv i Sving. I saa Henseende øjner jeg ikke nogen principiel Modsætning mellem det ærede Medlems Partis og min Opfattelse. Min Opfattelse er ganske den samme. Det eneste Argument, det ærede Medlem anførte overfor den Lovgivning, der for Tiden foregaar her i Landet med det Formaal at bringe det almindelige Erhvervsliv i Sving, var, at denne Lovgivning tog Tilliden bort. Jeg kunde fristes til at spørge det ærede Medlem, om han virkelig finder, at de almindelige Stemninger, de almindelige Tendenser i Erhvervslivet og Samfundslivet i Øjeblikket tyder paa, at Tilliden er taget bort gennem de sidste Maaneder, om det ærede Medlem har det Indtryk, at den Lovgivning, der er paabegyndt og nu fortsættes, har bidraget til at skabe yderligere Depression i det økonomiske Liv, større Mistillid, mindre Tillid til, at det nytter at handle. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil svare herpaa og svare sandfærdigt, vil det være ham umuligt at sige, at disse sidste Maaneder har taget Tilliden bort. Tværtimod. Selv om man aldrig skal overdrive Tendenser i den ene eller den anden Retning i det givne Øjeblik, tager man dog vist ikke fejl, naar man siger, at nu er der større Tillid og tillige mere Optimisme, end der var for nogle faa Maaneder siden, da denne Lovgivning begyndte. Det ærede Medlem har derfor ikke Erfaringen bag sig, naar han paastaar, at denne Politik tager Tilliden bort.

Det er selvfølgelig rigtigt, at Arbejds-mulighederne kan være begrænsede paa visse Omraader, men der kan paa den anden Side ikke være Tvivl om, at forøget Arbejde paa bestemte Omraader, hvor Arbejds-mulighederne er begrænsede, kan bidrage til at sætte det økonomiske Liv i Sving ogsaa paa andre Omraader. I hvert Tilfælde maa

jeg bestemt hævde den Opfattelse, at Spørgsmaalet om, hvor meget Arbejde der sættes i Gang i et Samfund, hvor meget samfundsnyttigt Arbejde der udføres, er et Spørgsmaal, som ikke blot afgøres ved, at man lader alting ligge stille, intet foretager sig fra Lovgivningsmagtens Side; det afhænger til enhver Tid i høj Grad af Samfundets bedst mulige Organisering af de produktive Kræfter — ved Samfundet forstaar jeg i denne Forbindelse selvfølgelig ikke blot Staten, men Samspillet mellem privat Erhvervsliv, private Arbejds-muligheder, og hvad der kan fremmes gennem Lovgivningen, ved Statens Hjælp i det hele. Ingen, der ser paa, hvad der i Øjeblikket foregaar rundt omkring i Samfundene, vil kunne nægte, at den Betragtning, jeg her gør gældende, har større Sandhed i sig nu under de ekstraordinære Forhold, der hersker i Verden og herhjemme, end maaske paa noget andet Tidspunkt. Derfor kan den Betragtning, som den ærede konservative Ordfører har gjort gældende, vel være Udtryk for en partimæssig og politisk Konservatisme, men den kan ikke betegnes som værende af kvalificeret nationaløkonomisk Karakter; den har intet med almindelige nationaløkonomiske Synspunkter og Begreber at gøre.

Ordføreren (Stensballe): Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds udtalte, at dette Lovforslag kunde bevirke en Forcering af Arbejder i stor Maalestok. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at det ærede Medlem kan fastholde den Anskuelse, thi saa vidt jeg forstaar, foreligger nu dette, at en Del Vejarbejder ikke kan komme i Gang, fordi Kommunerne ikke har kunnet faa Laan. Det maatte blive saadan, og jeg tror, det nu er konstateret, at det er blevet saadan, men det er jo ikke noget, som vi fra vor Side har større Skyld i. Nej, lad os saa gaa tilbage og se, hvordan den paagældende Lov blev vedtaget. Den blev vedtaget i Folketinget ved et trekantet Forlig mellem det konservative Folkeparti og de to Regeringspartier. Derigennem har vi faaet en Forcering af Arbejderne, som det konservative Folkeparti bagefter er blevet ked af, og som vi har været kede af hele Tiden, og som vi har forsøgt, men ikke haft Magt til at standse — Forslag i saa Henseende ligger i Folketinget. Det drejer sig nu om Arbejder, som der i Henhold til denne Lovgivning er bevilget Tilskud til, men som der ikke har kunnet skaffes de fornødne Penge til. Der er ogsaa adskillige andre Arbejder, Byggearbejder o. s. v., som, saa vidt jeg